బకింగ్‌హామ్ అండ్ కర్నాటిక్‌కంపెనీ లిమిటెడ్

1952
Dec, 2.

వర్సెస్

బకింగ్‌హామ్ వర్కర్స్ మరియు కర్నాటిక్ కంపెనీ లిమిటెడ్

(మెహర్ చంద్ మహాజన్, దాస్ మరియు భగవతి న్యాయమూర్తులు)

ఇండియన్ ఫ్యాక్టరీస్ యాక్ట్ (XXV ఆఫ్ 1934), సెక్షన్ 49-B-పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం (XIV ఆఫ్ 1947), సెక్షన్ 2 (q)- కొన్ని గంటలపాటు సమ్మిళిత చర్య ద్వారా పనిని ఆపుతున్న ఉద్యోగులు "సమ్మె" ఉద్యోగము యొక్క కొనసాగింపు అగునా , అంతరాయం కలిగితే జీతంతో సెలవుల యొక్క హక్కును కోల్పోవునా.

ఒక టెక్స్‌టైల్ మిల్స్ డిపార్ట్మెంట్ యొక్క నైట్ - షిఫ్ట్ ఆపరేటివ్‌లు ఒక నిర్ణీత దినమున సాయంత్రం 4 గంటల నుంచి రాత్రి 8 గంటల వరకు పనులు నిలిపివేశా రు. సమ్మెకు స్పష్టమైన కారణం ఏమిటంటే, సూర్య గ్రహణము కారణముగా ఆ రోజు ఉదయ కాలము సెలవు ప్రకటించమని కార్మికులు అభ్యర్ధించగా మిల్లు యజమానులు ఆ విధముగా చేయలేమని అసమర్ధత తెలియజేసిరి. అందువలన పనిని ఆపివేయడం సమిష్టి చర్య ఫలితమని కనుగొనిరి.

(i) పనిని నిలిపివేయడం "సమ్మె" యొక్క నిర్వచనం పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947 లోని సెక్షన్ 2(q) లోని పరిధిలోకి వచ్చిందని పేర్కొంది.

(ii) సమ్మె చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె అనీ టెక్స్‌టైల్ మిల్లులు పబ్లిక్ యుటిలిటీ పరిశ్రమ అనియు పనిని కొన్ని గంటలు మాత్రమే నిలిపివేసిననూ యజమాన్యమునకు నోటీసు ఇచ్చితీరాలని పేర్కొనిరి.

(iii) కార్మికుల సేవ యొక్క కొనసాగింపు కు ఈ చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె ద్వారా అంతరాయం ఏర్పడింది మరియు వారు కాదు ఇండియన్ ఫ్యాక్టరీస్ యాక్ట్ , 1934 లోని సెక్షన్ 49-B (1) ప్రకారం వేతనంతో సెలవులను క్లెయిమ్ చేసుకునే హక్కు లేదు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి : సివిల్ – అప్పీల్ నం. 89 ఆఫ్ 1952. రెండవ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్, మద్రాసు వారి అవార్డును (ఫోర్ట్ సెయింట్ జార్జ్ గెజిట్ , మద్రాస్, తేదీ అక్టోబర్ 3,1950) నాడు ప్రచురించబడెను. కలకత్తాలోని భారతదేశ లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ , జూన్ 27, 1951 నాడు అప్పీల్ నెం. 94 మరియు 142/1950లో జారీ చేసిన తీర్పుకు వ్యతిరేకముగా , ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ఈ అప్పీలు దాఖలైనది.

అప్పీలుదారు తరపు NC ఛటర్జీ (SN ముఖర్జీ, అతనితో సహా).

S.C.C. ఆంథోని పిళ్లై (అధ్యక్షుడు, మద్రాస్ లేబర్ యూనియన్) ప్రతివాదులు.

1952. డిసెంబర్ 2. న్యాయస్థానం తీర్పును మహాజన్న్యాయమూర్తి వెలువరించెను: ఇది 1950, రెండవ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ , మద్రాసు యొక్క అవార్డ్ నుండి ఉద్భవించిన అప్పీళ్ల సంఖ్య. 94 మరియు 142లో కలకత్తాలోని లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఆఫ్ ఇండియా యొక్క 27 జూన్, 1951 నాటి తీర్పు నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ దాఖలు చేయబడింది.

అప్పీల్‌కు దారితీసే సంబంధిత వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులు క్రింది విధంగా ఉన్నాయి: నవంబర్ 1, 1948న, కర్నాటిక్ మిల్స్ లోని కార్డింగ్ మరియు స్పిన్నింగ్ విభాగానికి చెందిన 859 మంది నైట్ షిఫ్ట్ కార్మికులు కార్యకర్తలు పనిని నిలిపివేశారు , కొందరు సాయంత్రం 4 గంటలకు , కొందరు సాయంత్రం 4-30 గంటలకు మరియు కొందరు సాయంత్రం 5 గంటలకు రెండు విభాగాల్లోనూ రాత్రి 8 గంటలకు పని నిలిచిపోయింది. రాత్రి 10 గంటలకు సమ్మె పూర్తిగా ముగిసింది. సమ్మెకు స్పష్టమైన

కారణం ఏమిటంటే, 1948 నవంబర్ 1వ తేదీ ఉదయము సూర్యగ్రహణం సందర్భంగా సెలవుదినంగా ప్రకటించాలన్న కార్మికుల అభ్యర్థనను మిల్లుల యాజమాన్యం పాటించలేకపోవడమే. నవంబర్ 3, 1948న, ఫ్యాక్టరీల చట్టం (XXV 1934) ప్రకారం, నవంబర్ 1న పనిని నిలిపివేయడం చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె మరియు సేవలో అంతరాయం జరిగినదని యాజమాన్యం నోటీసు ఇచ్చింది మరియు యాజమాన్యం సమ్మెలో పాల్గొన్న కార్మికులకు అట్టి చట్టం ప్రకారం వేతనంతో కూడిన సెలవులు ఉండవని పేర్కొంది. ఈ వైఖరిని మద్రాసు లేబర్ యూనియన్ అంగీకరించలేదు . పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని 10(1) (సి) ప్రకారం మద్రాసు ప్రభుత్వం జూలై 11, 1949 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా ఈ వివాదాన్ని కొన్ని ఇతర వివాదాలతో పాటు మద్రాస్‌లోని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించింది. న్యాయమూర్తి 12 అక్టోబర్, 1950న ఇచ్చిన అవార్డు గెజిట్‌లో ప్రచురితమైనది. ఆ అవార్డు ద్వారా న్యాయనిర్ణేత నవంబర్ , 1948 రాత్రి రాత్రి షిఫ్ట్ కార్మికులు పనిని నిలిపివేశారనే సందేహం లేదని కనుగొన్నారు. ఇది సమ్మె అని , చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె అనీ, ఎందుకంటే వస్త్ర పరిశ్రమ ప్రజా వినియోగ పరిశ్రమగా గుర్తించబడినదని మరియు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం నిర్దేశించిన నిబంధనలలో సరైన నోటీసు జారీ చేయకుండా చట్టపరమైన సమ్మె ఉండ దనీ అలాంటి నోటీసు ఇవ్వలేద నీ, ఈ పరిశీలనలను దృష్టిలో ఉంచుకుని , చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె కారణంగా ఏర్పడిన అంతరాయం వలన కార్మికుల సేవల కొనసాగింపు విచ్ఛిన్నమైందని మరియు పర్యవసానంగా అటువంటి సమ్మెలో పాల్గొన్న కార్మికులకు వేతనంతో కూడిన వార్షిక సెలవులకు అర్హత లేదని యాజమాన్యం అభిప్రాయాన్ని ఆయన సమర్థించారు. అయితే, అతను యాజమాన్యం ఆదేశించిన వేతనంతో కూడిన సెలవును పూర్తిగా కోల్పోవడాన్ని తీవ్రమైన శిక్షగా పరిగణించాడు మరియు శిక్షను విధించడంలో యాజమాన్యం యొక్క విచక్షణను ఉపయోగించడాన్ని పరిశీలించే అధికారం తనకు ఉందని భావించి , శిక్షను 50 శాతం తగ్గించాడు. మరియు కార్మికులకు

వేతనంతో కూడిన సగం సెలవులు మాత్రమే తొలగించబడతాయని పేర్కొంది. ఈ మేరకు యాజమాన్యం నిర్ణయం వెరైటీగా మారింది.

ఈ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా మిల్స్ తో పాటు -యూనియన్ లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్‌లో అప్పీలు చేసింది. సెక్షన్ 49-బి (1) ప్రకారం మేనేజ్‌మెంట్ యొక్క విచక్షణలో జోక్యం చేసుకునే మరియు సవరించే అధికారం న్యాయమూర్తికి లేదని మిల్లుల పేర్కొన్న వాదనను ఆ ట్రిబ్యునల్ సమర్థించింది. నవంబర్ 1వ తేదీ రాత్రి జరిగినది సమ్మెతో సమానం కాదని , కార్మికుల సేవలో ఎలాంటి అంతరాయం కలిగించలేదని యూనియన్ వాదనను కూడా సమర్థించింది. ధర్మాసనం ఇలా చెప్పింది:-

"పనిదినం సమయంలో అరగంట లేదా అంతకంటే తక్కువ సమయం కూడా పనికి అనుమతి లేకుండా గైర్హాజరు కావడం , పేర్కొన్న సెక్షన్ ప్రకారం కార్మికుడు సేవకు అంతరాయం కలిగించినట్లుగా పరిగణించబడుతుంది అనీ తీర్మానించుట అసంబద్ధం . కేసు పరిస్థితులలో సుమారు 2 నుండి 4 గంటల పాటు పనిని నిలిపివేయడాన్ని సమ్మెగా పరిగణించరాదని , తద్వారా సంబంధిత కార్మికుని సేవా కొనసాగింపుకు విఘాతం కలిగిస్తుంద ని మేము తీర్మానించదలచితిమి. " ఫలితంగా, ఈ అంశంపై యూనియన్ యొక్క అప్పీల్ అనుమతించబడింది మరియు ఫ్యాక్టరీల చట్టంలోని సెక్షన్ 49-A లో తెలిపిన విధంగా సెలవులను పూర్తి రేట్ల చొప్పున అక్కడ ఉన్న ప్రాతిపదికన సంబంధిత కార్యకర్తలకు సంబంధించి లెక్కించవలసి ఉంటుందని ఆదేశించబడింది. నవంబర్ 1, 1948న పనిని ఆపివేయడం ద్వారా వారి సేవ యొక్క కొనసాగింపులో ఎటువంటి విఘాతం ఉండదు. ఈ అప్పీల్‌లో ఫ్యాక్టరీల చట్టంలోని సెక్షన్ 49-బి (1) యొక్క సరైన నిర్మాణంపై మిల్లుల తరపున వాదించబడింది: (1934 నాటి XXV) చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె కారణంగా ఏర్పడిన అంతరాయం వలన సేవ యొక్క కొనసాగింపు విచ్ఛిన్నమైందని మరియు కార్మికులు ఈ సెక్షన్ ప్రకారం జీతంతో కూడిన వార్షిక సెలవులకు అర్హులు

కాదని యాజమాన్యం తన నిర్ణయంలో తెలుపుట సరియినదే . కర్మాగారంలో పన్నెండు నెలల నిరంతర సేవల కాలం , మరియు ఒక పని దినం సమయంలో 2 నుండి 4 గంటల పాటు కూడా పని చేయడానికి ఏకగ్రీవంగా నిరాకరించడం వల్ల అనుమతి లేకుండా చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె ఒక కార్మికుడు చేయుట వలన సేవకు అంతరాయం కలిగిస్తుంది తత్ఫలితంగా సెక్షన్ 49-B వర్తిస్తుంది.

మా తీర్పులో, ఈ వివాదం బాగా స్థిరపర్చబడెను. సెక్షన్ 49-B ఈ విధంగా ఉన్నది.

"ఫ్యాక్టరీలో పన్నెండు నెలల నిరంతర సేవల వ్యవధిని పూర్తి చేసిన ప్రతి కార్మికుడు , ఆ తర్వాతి పన్నెండు నెలల కాలంలో, పది రోజుల పాటు సెలవులు లేదా పిల్లలైతే , వరుసగా పద్నాలుగు రోజులు ఆ రోజుతో సహా అనుమతించబడతారు. లేదా సెక్షన్ 35 లోని సబ్ సెక్షన్ (1) కింద సెలవు పొందే అర్హత ఉన్న రోజులు, ఏదైనా ఉంటే ....." "వివరణ.-ఒక కార్మికుడు పన్నెండు నెలల నిరంతర సేవల వ్యవధిని పూర్తి చేసినట్లుగా పరిగణించబడుతుంది. ఆ పన్నెండు నెలల్లో అనారోగ్యం , ప్రమాదం లేదా అధీకృత సెలవులు మొత్తంగా తొంభై రోజులకు మించకుండా లేదా లాకౌట్ ద్వారా లేదా చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె కాని సమ్మె ద్వారా లేదా అడపాదడపా సమయాలలో ద్వారా కర్మాగారం సేవలో ఎటువంటి అంతరాయం కలిగినా ముప్పై రోజులకు మించని అసంకల్పిత నిరుద్యోగం ఉన్నప్పుడు.

చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె ద్వారా పనిలో అంతరాయం ఏర్పడిన సందర్భాల్లో ఈ సెక్షన్ ప్రయోజనం కలిగించదని లభించదని స్పష్టమైంది. పారిశ్రామిక, వివాదాల చట్టం (1947 చట్టం XIV)లోని సెక్షన్ 2 q "సమ్మె" అర్థంను నిర్వచించెను-

"ఏదైనా పరిశ్రమలో పని చేసే వ్యక్తుల బృందం పనిని నిలిపివేయడం , లేదా ఏకీకృత తిరస్కరణ లేదా సాధారణ అవగాహన ప్రకారం ఉద్యోగంలో ఉన్న వ్యక్తులు అంగీకరించుట.

నవంబర్ 1వ తేదీ రాత్రి పనిని ఆపడం మరియు పనిని తిరిగి ప్రారంభించుటను తిరస్కరించడం వంటి మరియు కార్మికుల సమ్మిళిత కలయిక వలన జరిగినట్లు కేసు యొక్క సాక్ష్యం మరియు పరిస్థితులను బట్టి న్యాయమూర్తి కనుగొన్నారు ' చాలా పెద్ద సంఖ్యలో సెలవు దరఖాస్తులు పెట్టబడిన వాస్తవాన్ని అతను గమనించాడు. వివిధ కారణాల వల్ల సమిష్టి చర్యను సూచించింది మరియు కార్మికులు మరియు వారి ప్రతినిధులు ఇచ్చిన దరఖాస్తులో వారు సమ్మె చేయడంలో మరియు తిరిగి పనికి వెళ్లడానికి నిరాకరించడం రెండింటిలోనూ కలిసి పనిచేస్తున్నారని సూచించింది. డే షిఫ్ట్ కార్మికులకు అర్ధ రోజు సెలవు మంజూరు చేసినప్పుడల్లా నైట్ షిఫ్ట్. అధికారులు మరియు వారి స్వంత మద్రాస్ లేబర్ యూనియన్ ప్రతినిధులు చేసిన ప్రయత్నాలు ఉన్నప్పటికీ కార్మికులు పనిని పునఃప్రారంభించడానికి నిరాకరించడం , వారి డిమాండ్‌ను అంగీకరించకపోతే పనిని తిరిగి ప్రారంభించడానికి వారు సిద్ధంగా లేరని సూచించారని ఆయన అన్నారు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , న్యాయనిర్ణేత ద్వారా వచ్చిన తీర్మానం స్పష్టంగా సరైనది మరియు కార్మికులు సమ్మిళిత చర్య జరిగించిరనే నిర్ధారణను నివారించలేము. అలా అయితే , నవంబర్ 1వ తేదీ రాత్రి కార్మికుల చర్య స్పష్టంగా పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(క్యూ) లోని "సమ్మె" అనే వ్యక్తీకరణ యొక్క నిర్వచనం పరిధిలోకి వచ్చింది. రెండు నుండి నాలుగు గంటల పాటు పనిని నిలిపివేయడం మరియు పనికి అనుమతి లేకుండా గైర్హాజరవడం సమ్మెగా పరిగణించబడదని అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయాన్ని మేము సమ్మతించలేకపోయాము. న్యాయనిర్ణేత ముందు యూనియన్ లేవనెత్తిన ఏకైక అంశం ఏమిటంటే , ఇది యాదృచ్ఛిక మరియు మెరుపు సమ్మె అని , అయితే చట్టంలో ఇచ్చిన విధంగా "సమ్మె" నిర్వచనం పరిధిలోకి పనిని నిలిపివేయడం లేదని వారు చెప్పలేదు. ఇది వివాదాస్పదమైనది కాదు – మిల్లులో పనిచేసే వ్యక్తుల బృందం పనిని నిలిపివేసిందని మరియు వారు కలయికలో వ్యవహరిస్తున్నారని మరియు వారు తిరిగి పనికి వెళ్లడానికి నిరాకరించారు. అన్ని అవసరమైన

పదార్థాలు,. అందువల్ల, ప్రస్తుత సందర్భంలో నిర్వచనం ఉనికిలో ఉంది మరియు నవంబర్ 1, 1948న పనిని నిలిపివేయడం సమ్మెకు దారితీసింది. ఇది ఒక వ్యక్తిగత కార్మికుడు పనికి రావడంలో విఫలమైన సందర్భం కాదు. ఇది పెద్ద సంఖ్యలో కార్మికుల భాగస్వామ్య చర్య. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ దానిని సమ్మెగా పరిగణించకపోవడంలో పొరపాటు చేసింది మరియు చట్టంలో సమ్మెను సమ్మెగా పరిగణించకూడదనే విచక్షణ లేదు. నవంబర్ 1, 1948న పనిని ఆపివేయడం సమ్మె అని కొట్టిపారేయలేకపోతే , ప్రజా వినియోగ పరిశ్రమ అయిన మిల్లుల యాజమాన్యానికి నోటీసు ఇవ్వనందున ఇది ఖచ్చితంగా చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె. కార్మికుల తరపున కేసును వాదించిన యూనియన్ ప్రెసిడెంట్ , ఈ కేసుకు ఫ్యాక్టరీల చట్టం వర్తించదని వాదించారు, ఎందుకంటే 23 ఆగస్ట్, 1946 నాటి మద్రాస్ ప్రభుత్వ నోటిఫికేషన్ ద్వారా బకింగ్‌హామ్ మరియు కర్నాటిక్ మిల్స్ చట్టంలోని అధ్యాయం IV-Aలోని నిబంధనల నుండి మిల్లులు మినహాయించబడ్డాయి మరియు సెక్షన్లు 49-A మరియు 49- 'B యొక్క నిబంధనలు దీనికి ఆకర్షించబడలేదు మరియు సెక్షన్ నిర్మాణానికి సంబంధించి చట్టానికి సంబంధించిన ముఖ్యమైన ప్రశ్న లేవీ ఈ కోర్టు ద్వారా నిర్ణయించబ డవు కనుక, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం ఈ కోర్టు ఈ అప్పీల్‌ను స్వీకరించకూడదు. ఈ వివాదానికి చెల్లుబాటు లేదు. కర్మాగారాల చట్టంలోని అధ్యాయం IV-A యొక్క నిబంధనల నుండి మిల్లులకు మినహాయింపు ఇవ్వబడింది , ఎందుకంటే వారి సెలవు నియమాలు ఫ్యాక్టరీల చట్టంలోని అధ్యాయం IV-A యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉన్నాయి. ఈ నియమాలు సారూప్య పరంగా ఉండటం వలన , విషయం యొక్క నిర్ణయం నిబంధనల నిర్మాణంపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు ఇది చట్టం యొక్క గణనీయమైన ప్రశ్నను కలిగి ఉంటుంది.

తదుపరి ఫ్యాక్టరీల చట్టంలోని సెక్షన్ 49-A పై ఆధారపడిరి ఇది కొత్త చట్టంలోని నిబంధనలు మునుపటి నిబంధనల ప్రకారం కార్మికులు పొందవలసిన ఏ హక్కులకు భంగం కలిగించకుండా

పనిచేస్తాయని మరియు అది సెలవు కింద వాదించబడింది కర్మాగారాల చట్టం అమలులోకి రాకముందు ఉన్న మిల్లుల నియమాలు , కార్మికులు ప్రివిలేజ్ లీవ్‌కు అర్హులు మరియు సెక్షన్ 49-బిలో లేదా కొత్త నిబంధనలలో చేసిన నిబంధనలకు సమానమైన నిబంధనలు ఏవీ లేవు. మరియు సమ్మె కారణంగా మిల్లులకు సెలవులు లేకుండా చేసే హక్కు లేదు. కర్మాగారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 49-A (2) 1946 ఆగస్ట్ 23 నాటి నోటిఫికేషన్ దృష్ట్యా కర్నాటిక్ మిల్స్ విషయంలో ఎటువంటి అమలు ఉండదు కాబట్టి ఈ వివాదం కొనసాగదు .

తదుపరి నవంబర్ 1, 1948న పనిని నిలిపివేయడం అనేది కార్మికుల పక్షాన ఒక సంఘటిత చర్య కాదని మరియు అనేక మంది కార్మికులు వారి స్వంత వ్యక్తిగత హోదాలో ఆ తేదీన సెలవు కావాలని కోరారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , న్యాయనిర్ణేత అవార్డులో వివరించిన వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల దృష్ట్యా ఈ వివాదాన్ని తీవ్రంగా పరిగణించలేము. 1948 నవంబర్ 1వ తేదీ రాత్రి 859 మంది కార్మికుల చర్య పారిశ్రామిక వివాదాల సెక్షన్ 2(క్యూ) లో ఇచ్చిన "సమ్మె" అనే పదం యొక్క నిర్వచనం పరిధిలోకి వచ్చిందని న్యాయమూర్తి తీసుకున్న వాస్తవాల దృష్టిలో మేము ఏకీభవిస్తున్నాము. ఇది చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె మరియు ఆ విధంగా కార్మికులు నిబంధనల ప్రకారం పొందే సెలవుల ప్రయోజనాన్ని కోల్పోయారు.

అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది, 1948 నవంబర్ 1న కార్మికుల తప్పును మన్నిస్తానని, ఆ రాత్రి పనిని నిలిపి వేసినా , నిబంధనల ప్రకారం వారికి సెలవులు లేకుండా చేయడంగా పరిగణించబడదని యాజమాన్యం తరపున న్యాయవాది తెలిపిరి. మరియు మేము ఈ బాధ్యతను తీసుకున్న వారి స్ఫూర్తిని అభినందిస్తున్నాము మరియు కార్మికులు కూడా ఆ స్ఫూర్తితో దీనిని తీసుకుంటారని ఆశిస్తున్నాము.

ఫలితంగా అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది మరియు ఈ అంశంపై లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం కొట్టివేయబడింది. ఈ సందర్భంలో, మేము ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వు జారీ చేయము.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.

అప్పీలుదారు ఏజెంట్: ఎస్పీ వర్మ.